

Казки про мудрість

Водичка допомогла

Водичка допомогла Зібралися двоє молодих. Але жінка попалася така язиката, що чоловікові й не снилося. Коли чоловік скаже слово, а вона йому оберне десять. Розпочнеться у них сварка, а потім і бійка. І так у них велося кожний день. Одного разу прийшла до них у гості мати чоловікова. Він розказав їй усе, як вони сважаються і б'ються. Стара пішла до свахи і поскаржилася:

— Свахо, твоя донька недобре робить, бо стає з чоловіком у сварку, а він за то б'є її, і життя в них не буде.

І радяться свахи, що робити. Вирішили повести дочку до лікаря перевірити, чи вона не дурна. Лікар перевірів і сказав, що вона розумна, і питає:

— У чому справа? Ви мені, жінко, розкажіть, чому ви такі побиті?

А вона як розкричаться:

— Я побита, але й він побитий. Він мене б'є, а я його.

— А за що ви б'єтесь? У вас, жінко, може, язик довгий?

— Пан дохтор дивився, у мене язик не довгий, лиш дуже люблю сважатися, кричати. Коли чоловік своїм язиком скаже слово, а я своїм — десять. Він мене руками перемагає, а я його — язиком. Біда лиш у тому, що він мене сильніше б'є, ніж я його. Прошу вас, пане дохтор, допоможіть, щоб і я прийшла в силу, щоб і я здужала його бити.

— Я вам можу допомогти,— каже лікар.— Ліки є, але вони коштують сто корун. Тільки ліки такі, що не аби ви були сильніші, а такі, аби вас чоловік не бив.

Узяв лікар пляшку, пішов у другу кімнату, напустив звичайної, чистої води, повернувся й говорить:

— Як прийде чоловік і почне кричати, а ви зразу водички в рот з цієї пляшки. Давайте йому їсти, все робіть, що треба, але воду тримайте в роті.

Прийшла жінка ввечері додому, порядкує в хаті, наварила вечерю і чекає чоловіка. Незабаром прийшов з роботи чоловік, миє руки і щось розкричався. Не встиг він іще сісти за стіл, як жінка взяла водички в рот і зразу вечерю кладе на стіл. Чоловік просить то се, то те. Вона подає, але речі від неї не є, мовчить. Чоловік роздівся, ліг спати. Вона теж лягла коло нього і каже йому:

— Видиш, найшла я собі лік. Хоча й заплатила сто корун, та не шкодую, бо вже нараз вижу, що ліки добрі, допомагають мені. Дотепер я кожного вечора була бита, а зараз уже пройшов вечір і я не бита.

Встають вони рано. Чоловік їй говорить, що треба зробити за день, а вона вже би й сварилася. Але здогадалася й бігом за пляшкою, взяла водички в рот і мовчить. Чоловік видить, що вона нічого не відповідає, плюнув і пішов на роботу.

Так це тяглося довгий час, доки жінка відвикла сваритися. І водичка їй допомогла, бо потім ні разу не була бита. Коли засвербить її язик і хоче звести на сварку, вона зразу бере водички в рот, і ні пари з уст. Вона не кричить, і чоловік не б'є. І відтоді стали вони жити в мирі і злагоді.